

Anul Internațional
al Tineretului
1985

Arta actorului tânăr (II)

Într-o reprezentație cu actori și marionete (Teatrul de păpuși și marionete din Cluj-Napoca) în vizionarea regizoarei Kovacs Ildiko, grotescul enorm al lui Ubu întruchipat de Tudorel Filimon.

„O condiție a dezvoltării unui actor este să încerce personaje cât mai diverse, experiențe teatrale extreme. Nu doresc să fiu catalogat într-un gen de roluri“.

Gheorghe Dănilă, Primarul din Dragonul de E. Svarț în regia lui Victor Ioan Frunză (Teatrul Tineretului din Piatra Neamț). Obscur, disproporționat, insinuându-se opresiv în existența celor din jurul său, caricatură a unui sistem totalitar, antidemocratic, clădit pe suspiciune și teamă, care refuză orice ierarhie a valorilor.

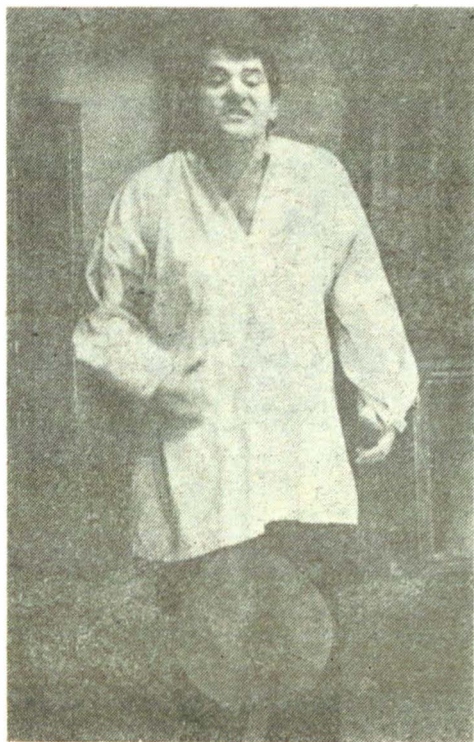

Spiridon, interpretat de Hunyadi László, în vizlunea scenică a lui Tompa Gabor, la Teatrul Național din Tîrgu Mureș, secția maghiară. „Spiridon, personaj cu triplu rol, de actant, martor, raisonneur, printr-o convenție teatrală cu sugestii de joc de bilci, începe și încheie reprezentația. Tînărul actor Hunyadi László îl conferă o multitudine de fațete. Ca un personaj arlecinesc, este și supus, și răsfățat, și „prost”, dar mai ales inteligent, implicat și detașat și întotdeauna de un haz enorm.” (Tompa Gabor)

Creația originală a lui Răzvan Vasilescu în rolul Spiridon din O noapte furtunoasă de Caragiale (regia — Alexa Visarion, Teatrul Giulești) a adus personajul în prim-plan, invitînd publicul și specialiștii la noi perspective critice. Într-o cămeșoaie lungă, apatic, cu mișcări greoaie, eroul devine emblema a universului scenic închis și sufocant, unde personajele se agresau și se maltratau reciproc.

„Spiridon-clovnul, încărcat de sensuri echivoce, bufonul acestei farse grolești, poartă un mesaj nedelușit, în tăcerile sale, în alergătura sa continuă, în așteptarea sa stranie. El este atotștiutor, Spiridon are o viață searbădă. E leneș ca un servitor din galleria lui Gogol. Ziua e nul. Dar noaptea devine un mic demon. E excitat de frenezia celor din jur. Viața de noapte îl amuză, e ca un spirit al nopții. Una vorbește și alta exprimă. E ca un clovn de hile. Spiridon se bucură ca la iarmaroc de sentimentele celorlalți.” (Alexa Visarion)

Marian Rălea, un Iordache crud și burlesc, un Puck într-o infierbințată noapte de carnaval. La Teatrul din Ploiești, montarea lui Dragoș Galgoțiu încerca să evidențieze latura onirică a acestei lumi, relevabilă într-o anumită direcție din proza lui Caragiale. „Marian Rălea în Iordache este un fantast luptînd inutil împotriva fantasticului, a carnavalescului, un hipnotizator brutal și împiedicat ce se lasă hipnotizat de teoria obscură a Calindatului, un personaj gogolian născut într-o lume de mahala, încercînd să parvină, și care, deși manevrează din umbră labilitatea sentimentală a eroilor, cade cu capul în jos în oglindirea propriului său ridicol”. (Dragoș Galgoțiu)

Adriana Șchiopu și Victoria Cociaș Șerban în Proștii sub clar de lună pe scena Stadionului I.A.T.C. — 1980 Regia, Ludmila Szekely-Anton. Spectacolul revela percutant insolitul comicalui lui Teodor Mazilu, care refuză clasică opoziție dintre esență și aparență, eroii afișîndu-și fără inhibiții meschinăria.

Un debut marcant : Magda Calone (pe atunci studentă) în Concurs de frumusețe de Tudor Popescu la Teatrul de Comedie în regia lui Alexandru Tocilescu. Actrița dezvăluia un har special pentru comedie. Energia vitală, voluptatea jocului, erau contaminante, spontaneitatea, firescul, expresivitatea fizionomiei, plastică gesticii în construirea momentelor comice cucereau.

Ana Ciontea și Constantin Gheneșcu în *Jucăria de vorbe* după Arghezi în adaptarea pentru scenă și regia lui Alexandru Dabija. Reprezentația a fost considerată un model de artă interpretativă, de joc de echipă, la Gala tinerilor actori de la Costinești, 1983.

Pentru umorul grațios și duios, evoluția degajată și armonioasă în această odisee a copilăriei, cei doi actori au fost distinși cu premiul de interpretare.

Selecția fotografiilor și texte de
Ludmila PATLANJOGLU